

Gaat de BMW Compact Cup de magische grens van 30 halen?

OP WEG NAAR VERZELFSTANDIGING

Alsof er in 2020 niets raars gebeurd is blijft de animo voor de BMW Compact Cup stijgen. Achter de schermen spreken de kartrekkers zelfs al voorzichtig over een verzelfstandiging van het veld, dat nu nog in een mix met drie andere klassen zit. De magische grens ligt bij dertig deelnemers en technisch coördinator Gerard Vleming denkt dat het niet lang meer duurt voor de competitie die gaat doorbreken.

Tekst: Aart van der Haagen

Foto's: Thomas Bakker

ALS IEDEREEN DIE ZEGT TE KOMEN OOK ECHT AAN DE START VERSCHIJNT, HEEFT DE DNRT EEN PROBLEEM,” LACHT VLEMING. “OP onze lijst staan nu 29 rijders en ik ken nog een paar incidentele huurders die in de stemming beginnen te raken voor een vol seizoen racen. Dat betekent dat we ons zouden kunnen loswaken van het gecombineerde veld met de twee Alfa-divisies en de Volvo's 360. Vanaf dertig deelnemers bestaat binnen de DNRT de mogelijkheid om een klasse zelfstandig te laten draaien.” Het succes komt niet uit de lucht vallen. De organisatie van de BMW Compact Cup steekt een berg energie in een promotiecampagne inclusief ‘meerijdagen’ en verwelkomt geïnteresseerden met een aanstekelijk enthousiasme. Vleming ziet bovendien veel potentie in de auto's, met name nu de E30's op

leeftijd beginnen te raken en de onderdelenvoorziening enigszins in het gedrang komt. “Dat ligt bij de Compacts makkelijker. Er zijn vooral meer koetsen voor handen, die ook minder hard roesten. Bijna helemaal niet, zelfs. Door de betrouwbare techniek hoef je normaliter vrijwel niet te sleutelen tijdens het seizoen. Aan het begin van het jaar banden, remblokken, olie, oliefilter en bougies vernieuwen, dan red je het doorgaans wel tot aan het eind. Gaat er toch iets mis, dan helpen we elkaar. Veel mensen sluiten zich alleen al aan vanwege de leuke groep, waar geen enkele vorm van afgunst heerst. Ik zie het best gebeuren dat we in 2020 genoeg aanwas hebben om een heel eigen veld te krijgen.” ■

Meer informatie: www.dnrt.nl / www.bmwcompactcup.nl

Henk Haar

“Werkt beter dan yoga”

Als je één ding voor je zestigste moet doen is het in de autosport stappen. Henk Haar, 59 lentes jong, redt dat nog net. In 2010 zag hij Abraham en kreeg hij van een vriend een dagje sturen op Zandvoort cadeau. “Aan het eind zeiden we tegen elkaar: ‘Shit... nou moeten we onze racelicentie gaan behalen.’ Na nog een tijdje vrij rijden stapten we in de Toerklasse bij de DNRT met een gifgroene Opel Kadett E, de Kikker. We kregen het vermogen nooit goed op de weg en toen we een keer de grindbak in vlogen wisten we hoe dat kwam: bij het wegtakelen bleef alleen de voorkant aan de truck hangen, zo rot was de auto.” Door drukte hing Haar zijn helm voor jaren aan de wilgen, totdat de oudste zoon van zijn vriendin hem uitnodigde voor een relatiedag op Zandvoort, afgelopen september. “Hij huurde wat van die Compacts en daar stapte ik in. ‘Wat een leuk autootje,’ dacht ik direct. Echt lachen, je plaatst hem op de millimeter daar waar je hem hebben wilt. Nou, toen greep het virus me definitief en daar gaat geen vaccin tegen helpen. Dit werkt beter dan de beste anti-stresscoaching of yoga. De wereld om je heen bestaat even niet meer. Reden genoeg om me in de cup te

verdiepen. Dat leverde wederom een geweldige ervaring op, want ik raakte in gesprek met alleen maar ontzettend enthousiaste mensen.” Het kon niet uitblijven, er moest een BMW E36 Compact komen, wat echter niet meeviel. “In Nederland vond ik niks fatsoenlijks en Duitsland ging 'm even niet worden, want ik zat in de ‘rode regio’ qua coronabesmettingen. Via via trof ik in Coevorden een heel fris exemplaar aan, dat ik vanwege de kleur heb omgedoopt in de Gouden Koets. Uiteindelijk laat ik die echter in de stal staan en kom ik met het Witte Paard naar de races, geprepareerd door Gerard Vleming, waardoor ik niet zo hoeft te jagen tot de eerste races. Wel moet ik opnieuw op race-examen, want mijn verlopen licentie kon niet meer gereactiveerd worden. De praktijk, daar maak ik me niet zo'n zorgen om, maar de theorie...” Tsjja, dan weet je weer dat je bijna 60 bent.

Martijn Noordhoek

“Ik trilde nog na”

Op sommige racewagens rust schijnbaar een vloek. De BMW 328i Coupé die Martijn Noordhoek een paar jaar geleden kocht voor zijn licentie cursus, bijvoorbeeld. “Het ding ging alle kanten op en ik wist niet dat een auto zo vaak kapot kon gaan op het circuit. Iedere keer schoot Peter Molenaar me te hulp, die daar zelf auto’s verhuurde. Magisch hoe die man de BMW telkens binnen een kwartier, twintig minuten weer aan de praat kreeg, zelfs toen alle koelvloeistof eruit spoot. Uitgerekend tijdens het examen vloog ik snoeihard de vangrail in, tot overmaat van ramp. ‘Neem maar een Compact van mij,’ zei Peter, die het zo lullig vond. Ik trilde nog na van het ongeluk en zette onwijs langzame tijden neer, maar behaalde gelukkig mijn clublicentie. Na herstel van de 328i en een stukje racepreparatie ging het weer mis. Ik woonde in Parijs en deed af en toe een trackday. Peter zette de auto dan klaar en als tegenprestatie mocht hij hem op andere momenten verhuren. Op Zolder reed iemand hem dwars doormidden en zo bleef ik met een wrak zitten. Lang verhaal kort: Molenaar bouwt nu een Compact voor mij op, waarmee ik in de cup wil stappen. Dat kwam zo ter sprake toen ik Gijs Kamminga ontmoette, die de klasse vol enthousiasme aan mij begon te verkopen. Er zat nog een derde jongen bij die er horendol van werd. Het klonk leuk: sporten met elkaar in een veld van 25 man, op een relatief ongevaarlijke wijze. Voor mij hoeft het niet extreem hard te gaan, als ik me maar veilig voel aan boord.” Daar kunnen we ons iets bij voorstellen, gezien de eerdere ervaringen. “Nu maar even afwachten of Peter Molenaar de Compact tijdig klaar heeft voor het nieuwe seizoen.” Zo ingewikkeld zou dat niet mogen zijn bij dit eenvoudige, bewezen concept.

